

Cal Romeu / El Liberal

Copons

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carrer de Vilanova, 21, 08289
Emplaçament Al bell mig del nucli urbà i del carrer de Vilanova
Alçada: 424m

Coordenades:

Latitud: 41.63582
Longitud: 1.51861
UTM Est (X): 376616
UTM Nord (Y): 4610403

Classificació

Número de fitxa 08071-8
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII / XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: El parament de la façana principal està en força mal estat i les obertures també.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 6706108CG7160N
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dj., 24/04/2014 - 02:00

Descripció

Edifici entremetgeres de planta rectangular, format per dos cossos adossats, amb pati posterior i accés des de l'antiga carretera d'Igualada a Ponts. Presenta la coberta de teula àrab de dues vessants disposada a dos nivells, degut a un alçament constructiu que es tradueix en un pis extra. El carener és paral·lel a la façana principal. L'edifici està distribuït en planta baixa, dos pisos i golfes, amb la façana principal orientada al carrer de Vilanova. Presenta tres portals d'accés d'obertura rectangular, tots ells reformats inadecuadament. Al primer pis hi ha tres obertures rectangulars força simples amb els emmarcaments arrebossats. Tenen sortida a un gran balcó corregut amb la llosana motllurada i la barana de ferro decorada amb motius florals. La composició dels buits d'aquesta planta es repeteix al segon pis, tot i que les obertures es corresponen amb simples finestres i no hi ha cap balcó. Les obertures de les golfes es corresponen amb petites finestres quadrangulars, que es troben obertes al bell mig de la gran mènsula motllurada que remata el parament. De fet, aquestes finestres aprofiten part de la mènsula com a element decoratiu propi. La façana presenta un revestiment arrebossat força degradat i la pintura en força mal estat de conservació. A la part posterior de la casa, al bell mig del pati, destaca un gran volum de planta rectangular amb la coberta de teula de dues vessant, probablement destinat a garatge.

Història

A mitjans del segle XVIII, els terrenys on està edificada la casa eren propietat de l'església de Santa Maria de Copons. Aquests incloïen el que actualment es coneix com el Pla de Missa, l'illa de cases compresa entre els carrers d'Àngel Guimerà i de Vilanova, la banda de llevant del carrer de Vilanova (coneguda com el Pla del Rector o la Plana de la Rectoria) i alguns horts de la banda de ponent. Com que l'explotació agrícola de la Plana de la Rectoria no donava prou beneficis i les obres de construcció del nou temple parroquial eren molt cares, el rector mossèn Francesc Felip va sol·licitar permís al bisbe de Vic per poder establir part d'aquestes propietats i així alliberar els terrenys davant la demanda creixent de sòl urbanitzable, com a conseqüència de la bonança econòmica experimentada la vila. Entre els anys 1740 i 1765 foren dotze les parcel·les cedides "a fi y efecte de construhir o fer construhir y edificar casa" (Muset 2006: 25). Aquestes parcel·les es corresponen amb les cases que actualment comprenen des del número 11 al 39 del carrer. De fet, les cases havien de tenir la façana orientada al carrer de Vilanova i mesurar totes el mateix, "50 palms en quadro" (10m x 10m) que equivalien a dos casals (Muset 2006: 25). Posteriorment, entre els anys 1761 i 1765, les cases es van poder allargar gràcies a "la concessió de la propietat útil d'una nova peça de terra, destinada a corral" (Muset 2006: 25). Tenien la mateixa amplada que les façanes, és a dir, 50 pams, però la profunditat variava en funció de la situació de l'habitatge. En el cas que ens ocupa, la profunditat era de 25 pams. Finalment, l'any 1789 es va donar permís per transformar aquests corrals en cases, quedant així integrats a la part habitada dels edificis, alhora que també es va permetre annexionar nous patis per la banda posterior. A mitjans del segle XX, l'edifici acollia la societat coneguda com "El Liberal", servint de local d'esbarjo i de sala de ball pel jovent de caire liberal de l'època. El nom de cal Romeu prové del cognom dels actuals propietaris.

Bibliografia

MUÑOZ, Natàlia (2003). "Renoms de Copons: el carrer Vilanova". Camí Ral. Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons, núm. 16, p. 17. MUSET I PONS, Assumpta (2006). Carrers i cases de Copons. El creixement urbanístic del S. XVIII. Copons: Ajuntament de Copons, p. 25.

